L'herba sempre rebrota en la terra cremada

Ballesta saluda Roca abans del ple de djous Foto: JOAN CASTRO / ICONNA.

És qüestió de temps. Ara, però, no cal anar amb presses. El ple suspès, l'acord truncat amb males arts per part de Ciutadans i el ple incert i esperpèntic per deixar sense sou l'alcalde de Girona ja són part del passat. Els retrets de CiU a ERC van fer més mal que bé, i la possibilitat d'acord, si encara n'hi havia, es va evaporar. Una imatge al principi del ple va fer trontollar, un cop més, la lògica del que acabaria passant. L'alcalde Ballesta era a la cadira per presidir el ple, però amb l'arribada de Maria Mercè Roca (ERC-MES) es va aixecar per abraçar-la entre rialles. Aquesta foto i la decisió explicada moments després que la proposta de sou baixava fins als 68.500 euros reobrien l'esperança perquè els punts més polèmics s'aprovessin a l'últim instant. Estàvem, però, sobre terra cremada. Els últims dies havien desgastat massa les relacions entre partits, les relacions personals entre regidors i portaveus diversos perquè una trucada a darrera hora encaminés una deriva que feia massa dies que intentava navegar amb el vent en contra.

Ningú posa en dubte el compromís de Ballesta amb Girona ni la dedicació plena amb què pretén servir la ciutat. La política, però, més enllà d'ideologies i lògiques sovint distorsionades pel partit des d'on es mira, també té molt a veure amb la confiança, amb les relacions personals i, sobretot, amb les formes. El desori en què s'ha convertit el consistori des de fa unes setmanes es poden repartir culpes a dreta i esquerra, però el govern no pot defugir la responsabilitat màxima de tirar la ciutat endavant.

Ara hi ha qui vol, a corre-cuita, posar un pedaç que encalmi la tempesta política en què es veu immersa Girona. Ara ja no toca córrer. Toca fer-ho bé. El mal ja està fet, doncs cal mirar no acabar-ho d'esberlar tot. L'orgull i els egos que té tothom són sovint el principal escull per reconèixer errors i mirar als ulls de l'altre per reiniciar el diàleg. És bo deixar passar el cap de setmana, perquè tothom retorni als bioritmes habituals i observar els fets des de la llunyania. Girona necessita un alcalde amb dedicació plena i amb sou, i les converses i la negociació sabran trobar el punt just. El govern ha de recordar que té deu regidors i que necessita l'acord constant per aprovar les seves propostes. I l'acord pot arribar amb ERC-MES, però també amb el PSC, la CUP, C's o el PP, sense apriorismes i alhora sense tripijocs interessats per fer caure el rival polític. Amb un sol dia, Girona s'ha encalmat i la visceralitat en calent viscuda en les hores prèvies al ple i a la sala mateixa on es va celebrar ha donat pas a una tranquil·litat incòmoda. Un cap de setmana gris i plujós permetrà que cadascú s'ho miri amb més perspectiva per reprendre l'activitat des del seny i el compromís per la ciutat. Ara toca saber esperar com pertoca fer en aquella terra cremada on, malgrat el mal aspecte que mostra un cop hi han passat les flames, sempre amb el temps hi acaba rebrotant l'herba.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-02-2016 Pàgina 9

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/945242-lherba-sempre-rebrota-en-la-terra-cremada.html